

a že obci přísluší právo samostatné stížnosti do zrušení nálezu vypovídacího. Velmi pečlivě zpracována jest také stať o důvodech, pro které obec může koho ze svého obvodu vypovědět, zvláště pak o působnosti trestní novely z roku 1867 na pominutí »úhonnosti« jako důvodu vypovídacího, byť bychom i s výsledky, k nimž spisovatel v této otázce došel, de lege lata vesměs souhlasiti nemohli. Co do osob, proti nimž nález vypovídací může býti vyneseno, působí arciž již velká různost pramenů jednotnému zpracování valné obtíže.

V části druhé nás zarazilo, že spisovatel pokládá (na str. 74) v dotčených záležitostech »výjimkou« jak správní dvůr soudní, tak i říšský soud za příslušný. To jest nemožné proto, poněvadž kompetence říšského soudu povždy vylučuje kompetenci správního dvoru soudního. Pravda arciž jest, že oba tyto tribunály stále svou příslušnost v těchto věcech uznávají a že posud nedošlo k rozhodnutí této sporné otázky kompetenční smíšeným senátem. Z toho však pouze vyplývá, že jeden z dotčených soudů jest na omylu; který z nich má pravdu, o tom vždy mohlo býti uvažováno, neb vědecké kritice možno zajisté podrobiti i nálezy soudní.

Pražák.

Politické hospodářství.

Obchodní Sborník. Pořádají Dr. Josef Gruber a Dr. Rudolf Hotowetz, sekret. náměstkové obchodní a živnost. komory v Praze. Část VI. *Tržba zahraniční a celnictví*, napsali Dr. Rud. Pilbauer a Josef Prusík; část VII. *O dopravě zboží po železnicích* (předpisy tarifní), napsal František Plíhal. V Praze 1901.

Šestá část tohoto národohospodářského a správního kompendia, především praktickým účelům sloužícího, zabývá se tržbou vnější. Po úvodě, vysvětlujícím základní pojmy zahraniční tržby a tržební politiky, podává Dr. Pilbauer přehled novější tržební politiky rakouskouherské od merkantilistické prohibice přes celní ochranu k období svobodné tržby a opětný návrat k politice ochranných cel i k nové smluvní politice let 90tých, načež vykládá pojem a rozdělení cel, obsah smluv tržebních a ústavy i zařízení k podpoře tržby zahraničné (konsuláty, obchodní komory v cizině, obchodní musea, vývozní spolky a kanceláře atd.). Na konec následují některé hlavnější vady naší tržby vývozní, statistika tržební a rozbor naší tržby zahraničné. Přesnost údajů, střídavost úsudků, bystré vystižení všeho, co z praktických zkušeností i z theoretických studií lze vytěžit k povznesení české tržby vývozní, a živý, plyný sloh jsou zvláštními přednostmi tohoto oddílu. Ryze praktické pokyny obsahuje oddíl o celnictví.

Týž ryze praktický ráz má sedmá část sborníku, pojící se k části páté, v níž dopravnictví železniční bylo vylíčeno po stránce národohospodářské. Záslužnou prací této části jest zejména sebrání materiálu, jinak v souhrnu nesnadno přístupného, o tarifnictví železných drah rakouských vůbec, zejm. se zřetelem ke svazům tarifním a bedlivé provedení českého názvosloví nejrozmanitějších druhů zboží v nákladní dopravě železniční.

G.

JUDr. Alfred Meissner a JUDr. Lev Winter, *Rukověť živnostenského soudce.* V Praze 1901, nákladem Odborového sdružení dělnického. Stran XIII a 335, cena 3 K.

Vydání zákona o soudech živnostenských i aktivování nových soudů živnostenských v Praze, Plzni, Teplicích, Ústí n. L. a j. vedle reorganise starých soudů ve Vídni, Liberci, Brně a Bilsku vzbudilo malou literaturu příruček — zajímavě, že vycházejících vesměs z kruhů blízkých dělnictvu, a určených hlavně k právnímu poučení živnostenským soudcům, z řad